

Velikonoce: 62. Ježíš v těchto zvláštních časech

„Stejně jako před ním Pontský Pilát, nás Vladimir Putin nutí znovu setrvat v tomto prostředí Getsemany a Golgoty.“

Velikonoce

Ježíš v těchto zvláštních časech

„Nežijeme na Ukrajině, ale žijeme,“ řekl náš kazatel Glenn Pettiford, když nedávno o postním nedělním ránu zahájil svou modlitbu.

Jeho slova mi zůstala v hlavě cestou do *Getsemane a Golgota 2022*, když se do éteru dostaly snímky z ukrajinské vesnice Buča. Tam před očima světa leží na ulicích mrtví neozbrojení ukrajinští občané – popraveni, jak říkají svědci, ruskými vojáky v nevyprovokované válce o území a moc.

Ve *Svatém týdnu 2022* popisují Jeremiášova slova podobnou invazi před 2 800 lety, která se zdá děsivě současná:

*Mrtvá lidská těla leží jako hnůj na povrchu pole,
jak snopky za žencem,
jež nikdo nesbírá.*

Smrt vlezla dovnitř našimi okny.

Vstoupila do našich opevněných domů.

Vzala nám děti, které si hrají na ulici.

Vzala naše mladé muže, kteří se shromažďují na náměstích města. (Jeremiáš 9:21)

Ve Svatém týdnu 2022 sledujeme, jak ukrajinský lid (71,7 % z nich se hlásí ke křesťanství) žije a umírá díky své vlastní zkušenosti z Getsemane a Golgoty a jako první učedníci nemají v dohledu žádné Velikonoční ráno.

Když si loni v lednu náš přítel španělský novinář Alfonso Armada vyžádal mé úvahy o „významu Ježíše v těchto zvláštních časech“, věděl jsem, že to vyžaduje sérii měsíčních odpovědí, které by nás provedly Getsemany a Golgotou, těmi biblickými, historickými místy neoddělitelnými od významu Ježíše tehdy a nyní.

Tehdy jsem nevěděl, že Svatý týden 2022 nastane ve chvíli, kdy se realita Getsemane a Golgoty stane viditelnou skrze utrpení odvážných Ukrajinců.

V knize *A Scandalous Providence* teolog Frank Tupper napsal: „*Abba*, utrpení, naděje – Ježíšova cesta skrze Getsemany, znamená to, že ho jeho učedníci mají následovat skrze jeho vlastní Getsemany? Je utrpení někdy tak jedinečné, tak intenzivní, tak zbavené útěchy, že můžeme mluvit o křesťanech v Getsemanech? Ano, zdá se, že ano.“

Jakkoli se to na první pohled zdá jedinečné, Getsemanská zkušenost nebyla koncem Ježíšovy cesty. Tím spíše pro církve v její nejlepší podobě je Ježíšovo vlastní setkání se zlem a jeho reakce na něj znamením pro konfrontaci s Getsemany, která může kdykoli dopadnout na kohokoli z nás.

Tupper napsal: „Portrét Ježíše s jeho učedníky v Getsemanech je názorným paradigmatem bolestného patosu Boží prozřetelnosti pro celé lidstvo. Ten, kdo odolal invazi Nicoty do svého života, je nicméně ohrožen zdrcující devastací démonických mocností, knížectví a mocností sídlících v náboženských a politických hnutích.“

Tupper poznamenal, že ti, kterých se taková démonická devastace nedotkla, se často „zdají být nevědomí a nezúčastnění“. Zeptal se, zda by taková apatie mohla „brzdit nebo omezovat Boží prozřetelnostní činnost“, a tvrdil, že ano, „protože Boží prozřetelnost je zranitelná vůči postoji a reakci lidských činitelů“. Tupper zemřel v roce 2020, když odvážně čelil vlastní Getsemane.

Učili jsme společně na dvou školách, na jedné jsme týmově vyučovali doktorandské semináře více než deset let. Každý rok připomínal studentům (a mně): „Nespěchejte k Velikonočnímu ránu. Nemůžete se dostat k prázdnému hrobu, dokud nezůstanete v Getsemane a na Golgotě s Ježíšem.“

“Stejně jako před ním Pontský Pilát, nás Vladimir Putin nutí znovu setrvat v tomto prostředí Getsemany a Golgoty.”

Stejně jako před ním Pilát Pontský, i Vladimir Putin nás nutí, abychom znovu setrvali v tomto prostředí Getsemany a Golgoty. Ve Svatém týdnu 2022 je utrpení, odvaha a odhodlání ukrajinského lidu srdceryvné a zároveň plné naděje.

Takovou naději jsem našel v úvodníku [New York Times](#) od židovského novináře a zakladatele médií Vox Ezry Kleina s názvem „Nepřátelé liberalismu nám ukazují, co to doopravdy znamená“.

Liberalismem Klein míní „víru v lidskou důstojnost, univerzální práva, individuální rozkvět a souhlas ovládaných státní mocí“.

Věří, že tyto myšlenky a činy ztrácely na Západě půdu pod nohama, dokud „Ukrajina odmítla pokleknout před Vladimírem Putinem... připomněla Západu, že pro ty, kteří se to ještě nenaučili brát jako samozřejmost, stojí za život v liberalismu bojovat.“

Slovy jak nadějnými, tak překvapivými, Klein spojuje křesťanství s těmito ideály. Píše: „I křesťanství září světlem, které v dnešní politice a dokonce i ve svých lavicích často postrádáme: Zde je náboženství, které trvá na důstojnosti všech lidí a zaměřuje se na chudé a marginalizované.“

Síly autokracie a moci, věří Klein, „se bojí křesťanství, protože se obávají, že jej nelze zkrotit; i když se je vůdci velmi rádi snaží rozvrátit pro své vlastní účely, infikuje to jejich společnosti latentním rovnostářstvím a nastaví past, která nevyhnutelně sklapne.“

Jednou z velkých ironií Svatého týdne 2022 je, že bylo zapotřebí židovského novináře, aby nám připomněl, že význam Ježíše „nemůže být zkrocen“ těmi, kdo jsou uvnitř svých zdí nebo za jejich branami ať církevních, politických, nebo kulturních.

Obnovení toho **nezkrotného evangelia** (to jsou má slova, ne Kleinova) vyžaduje seriózní sebekritiku církve i státu.

Klein se ptá: „Může neustálá konfrontace s našimi selháními a nedostatky vytvořit kulturu, která je velkorysá a odpouštějící? Může se to týkat těch, kteří se cítí nejen opomenuti, nejen jak se mnozí v Americe cítí, ale opomenuti tak, jak tak dlouho bylo opomenuto tolik Ukrajinců?“

Klein na svůj dotaz odpovídá slovy, která mě naprosto zdrtila:

„Odpověď na to – pokud na to existuje odpověď – může spočívat v křesťanství, kterého se antiliberálové obávali, což je v politice příliš málo. To, co jsem jako outsider křesťanství na něm vždy považoval za nejkrásnější, je to, jak je zvláštní.“

Zde je světonázor postavený na základech univerzálního hříchu a nedostatečnosti, rovnosti, která krvácí z uznání, že jsme všichni zlomeni, spíše než že všichni musíme být skvělí.

Vždy jsem záviděl praxi zpovědi, v neposlední řadě pro její uznání, že vždy bude více ke zpovědi, a proto musí být vždy více příležitostí k odpuštění.“

Ve Svatém týdnu 2022 nabízí Ukrajincům a nám ostatním, kterým se Velikonoce zdají být ještě daleko, inkarnační naději Frank Tupper, když píše:

„Křesťan v Getsemanech má společnost jednoho Přítele, který tam už byl. V Božím tichu v údolí hlubokého zármutku stojí Ježíš se svým bratrem a sestrou, paže objímají, slzy stékají a sdílejí společnou řeč.“

Křesťan a křesťanka se v jeho Getsemanech a v jejích Getsemanech dozvídají, že nejsou sami. Zakoušíme ticho Boží v tichém společenství Přítele celníků a hříšníků.“

Pokud to není význam Ježíše v těchto zvláštních časech, pak se možná nikdy nedostaneme k Velikonočnímu ránu.

Bill Leonard
11. dubna 2022

[Baptist News Global](#)

Bill Leonard

Bill Leonard

Bill Leonard je zakládajícím děkanem a emeritním profesorem baptistických studií a církevních dějin James a Marilyn Dunnových na Wake Forest University School of Divinity ve Winston-Salem, NC. Je autorem nebo editorem 25 knih. Rodilý Texan žije ve Winston-Salem se svou ženou Candyce a jejich dcerou Stephanie.

Poznámka:

¹ V politické filozofii se fráze *souhlas ovládaných* odkazuje na myšlenku, že legitimita a morální právo vlády používat státní moc je oprávněné a zákonné pouze tehdy, když s tím souhlasí lidé nebo společnost, nad nimiž je tato politická moc vykonávána. Jedinou legitimní vládou je vláda, ve které je moc odvozena od jejích občanů.

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)